

Yrjö Verhon (2.10. 1901- 22.12.1992) taide

Taidemaalari Yrjö Verhon laaja jäämistö kattaa luonnoksia, valokuvia, muistivihkoja, kirjoja ja muuta aineistoa. Myös näyttelyjen lehtiarvosteluja on säilynyt. Yrjö Verhon radiohaastattelu ”kuvia ja kangastuksia” Yrjö Verho in memoriam 18.1.1993 tallenne on käytettävissä. Teosten ohella luonnoksia on säilynyt harvinaisen runsaasti.

Yrjö Verhon kahden lapsen ja heidän jälkeläistensä hallussa on taiteilijan maalauksia n. 250 kappaletta. Ne ovat tarvittaessa nähtävissä Helsingissä ja lähiseudulla sijaitsevilla kodeissa. Luettelo niistä on tehty sekä suurelta osin valokuvattu.

Oman taiteellisen työnsä ohella Verho toimi paitsi Taide-lehden päätoimittajana vuosina 1964-66 myös muun muassa Taidemaalariiliiton puheenjohtajana vuosina 1956-60. Taideteollisen oppilaitoksen maalauksen ja piirustuksen opettajana Verho toimi vuodesta 1944, yliopettajana vuodesta 1962 ja laitoksen vararehtorina vuosina 1965 - 68.

Tampereen taidemuseon tutkijana toiminut Taru Heinonen arvioi Yrjö Verhon tuotantoa seuraavasti: ”Yrjö Verho oli koloristi, jonka tuotannossa näkyi jo varhain kiinnostus abstraktiin ilmaisuun. Hänen alkutuotantoon leimaa ranskalaisen taiteen ja erityisesti Cezannen vaikutus, mutta viimeistään 1950-luvulla Verho siirtyy nonfiguratiivisempaan maalaustyyliin, mikä näkyy etenkin erilaisissa asetelma-aiheissa. Paitsi 1950-luku niin erityisesti 1960-luku on Verhon taiteessa mielenkiintoinen, koska silloin hän alkaa maalata yhä enemmän hillityn rakenteellisia, mutta värikylläisiä abstraktioita. Yrjö Verhon tuotannon kiinnostavin vaihe sijoittuu 1950-luvulta 1970-luvulle, aikaan, jolloin keskustelu abstraktin taiteen asemasta Suomen taiteessa oli hyvin kiihvasta ja jopa kahtiajakautunutta. ”

Yhteystiedot pyydettävissä ohjaajilta

(yhteyshenkilö Eeva Verho, Yrjö Verhon pojan Martti Verhon puoliso)